

Franse immigratiedienst meldt dat Afghaanse asielzoekers massaal naar Europa komen

Posted on 14 juni 2025 by Filip Michiels

Een explosief Frans rapport wakkert het Europese migratiedebat verder aan. De voorbije jaren kwamen honderdduizenden Afghanen de EU binnen. Vele tienduizenden kregen te horen dat ze niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, maar haast allemaal doken ze vervolgens onder in de illegaliteit.

In 2007 woonden er in Frankrijk zowat 1600 Afghanen, nu zijn dat er al meer dan 100.000. Driekwart van hen vestigden zich pas de afgelopen tien jaar in het land. In een rapport voor het Office Français de l'Immigration et de l'Intégration (OFII) trekt Didier Leschi, de topman van dat Franse migratie-agentschap, stevig aan de alarmbel. Leschi, die met een politiek verleden bij de Franse Parti Socialiste niet meteen van radicaalrechtse sympathieën kan worden beschuldigd, heeft het over 'een massaal en recent fenomeen, onverwacht in zijn omvang.'

Massale instroom

Bijna 90.000 Afghanen kregen in Frankrijk intussen al een verblijfsvergunning, nog eens 10.000 anderen zitten volop in de procedure en mogen zich normaal dit of volgend jaar in zo'n verblijfsrecht verheugen. Daarmee zijn de Afghanen opgeklimmen tot de top 10 van de grootste buitenlandse gemeenschappen in Frankrijk. Hun aantal is intussen dubbel zo groot als dat van de Syriërs, terwijl de historische banden tussen Frankrijk en Syrië veel dieper zijn.

In zijn rapport wijst Leschi er ook op dat de massale instroom van Afghanen zich niet uitsluitend tot Frankrijk beperkt. In Duitsland, dat alleen al vorig jaar 34.000 Afgaanse asielaanvragen registreerde, was die instroom de voorbije jaren zelfs nog een stuk groter. Ook in België staan Afghanen al jarenlang in de top 3 van de nationaliteiten met het hoogste aantal asielaanvragen. Op EU-niveau staan ze nu zelfs al op de tweede plaats. In Nederland woonden er op 1 januari 2024 61.473 mensen met een Afgaanse achtergrond.

Uit Eurostat-data blijkt dat er in 2023 maar liefst 100.930 Afghanen een asielaanvraag in de Europese Unie indienden. Duitsland, Griekenland en Frankrijk waren daarbij de populairste landen. Over de gehele EU werden gemiddeld 63 procent van die aanvragen ook positief beoordeeld. In Frankrijk lag dat percentage met 70 procent nog een stukje hoger. In België kreeg amper 34 procent van de aanvragen een positief antwoord, al steeg dit percentage de eerste vier maanden van dit jaar tot 41 procent. In Nederland hebben vorig jaar ongeveer 1740 Afgaanse asielzoekers een eerste asielverzoek ingediend.

Volgens Leschi is de populariteit van Frankrijk onder de Afghanen deels te wijten aan 'gunstige omstandigheden' — lees: een grote moslimbevolking — in het land. Hij wijst er ook op dat een hoger aantal goedgekeurde asielaanvragen op termijn ook leidt tot extra 'secundaire bewegingen': Afghanen die hun asielaanvraag in een ander EU-land geweigerd zien, proberen daarop vaak hun geluk in Frankrijk.

Geen terugkeerakkoord met Taliban-regime

In België dienden vorig jaar 3511 Afghanen een asielverzoek in, een lichte daling tegenover 2023. Daarmee vormden ze, na de Palestijnen en de Syriërs, nog altijd de derde grootste groep asielaanvragers in ons land. Zoals al aangegeven, krijgt ruim

60 procent van de Afghaanse asielzoekers in ons land uiteindelijk het verzoek het land te verlaten, maar dat blijkt – net zoals in de rest van de EU – pure theorie. Eurostat-cijfers geven immers aan dat in 2023 alleen al 23.515 Afghanen te horen kregen dat ze geen asiel kregen in de EU. Daarvan werden er welgeteld 65 ook effectief teruggevlogen naar hun geboorteland. Onder meer omdat geen enkele EU-lidstaat momenteel een terugkeerakkoord heeft met het Taliban-regime.

Wél worden afgewezen Afghaanse asielzoekers vanuit ons land al regelmatig teruggestuurd naar andere EU-lidstaten, omdat ze niet zelden een herhaalde asielaanvraag indienen in België. Vorig jaar gebeurde dat in 159 gevallen gedwongen, zes asielzoekers keerden toen vrijwillig terug naar een ander EU-land. Hoe groot de illegale instroom van Afghanen in ons land vanuit de rest van de EU is, kan uiteraard niet gemeten worden.

Diplomatie en gerichte actie

‘Sinds de machtsovername door de Taliban in 2021 zijn er belangrijke juridische en diplomatieke obstakels ontstaan, die we nu stap voor stap moeten wegwerken’ geeft de Belgische minister van Asiel en Migratie Anneleen Van Bossuyt (N-VA) aan. ‘We onderzoeken verschillende pistes, waaronder samenwerking met andere landen, en nemen deel aan Europese initiatieven zoals de Coalition of the Willing. Dit dossier vergt diplomatie en gerichte actie en daar zetten we achter de schermen ook volop op in.’

Filip Michiels publiceerde dit artikel op 13 juni op [Doorbraak.be](https://www.doorbraak.be).

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk [HIER](#).
Hartelijk dank!